

La humanitat

Any III : Núm. 382
Barcelona, dilluns, 30 de gener de 1933

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfons 24646 i 24647
Impremta: Muntaner, 49 : Telèfon 31513

Fundador: LLUIS COMPANYS

L'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA HA SOFERT UNA GRAN PERDUA

Ha mort Ernest Ventós!

La comissió jurídica assessora — de la qual formen part els senyors Anguera de Sojo, Hurtado, Abadal, Maluquer i Viladot i d'altres — ha costat en qualitat de dietes, a la Generalitat, la quantitat d'unes set mil pessetes per la confecció de la Constitució interna de Catalunya, que de res ha servit.

Ara han començat a reunir-se per tal de confeccionar la Llei Municipal.

I nosaltres patim pel que costarà aquesta llei i per si de cas serà de la mateixa utilitat que la Constitució abans esmentada.

El senyor Coromines no podria cercar una fórmula que ens resultés més pràctica, més econòmica... i més esquerrana?

ACCIDENT ABANS DEL MADRID-ESPANYOL

S'enfonsa un cadafalc i resulten vint-i-dos ferits, encara que de poca consideració

Madrid. — Abans de començar el partit de futbol Madrid-Espanyol, hi ha hagut una desgràcia als terrenys immediats al camp del Madrid. Per tal que algunes persones que no havien pogut adquirir localitats, per haver-se esgotat totes les entrades, poguessin presenciar el partit, fou bastit un cadafalc darrere les baranes del camp.

Sense més ni més s'hi enfilaren uns quants centenars de persones; el pes excessiu ha fet cadir els suports i el cadafalc s'esfondrà.

Hom cregué, de moment, que l'accident havia tingut conseqüències greus, car així ho feia preveure el nombre de persones amuntegades entre els taulells, les quals es queixaven llàstimosament. En anar a donar-los auxili hom pogué comprovar que, per sort, ningú no hi havia deixat la vida. El ferits foren traslladats a diferents cases de socorsos, i, segons ens comuniquen, els contusionats passen de vint-i-dos, cap d'ells, però, de gravetat.

FIGURES DEL PARLA- MENT DE CATALUNYA

JOAN B. SOLER I BRU

Quan arranjava una avaria a la línia telefònica, es veié atacat per un senglar

Al qual aconseguí donar mort després de grans esforços

Corcubión. — Trobant-se el cellador de Telègrafs Josep Gálvez reparant una avaria a la muntanya Pindo, fou atacat inesperadament per un gros senglar. L'home es veié obligat a enfilarse al pal, des del qual, i valent-se d'una barrina de ferro, matà l'animal a força de cops. S'han organitzat batudes per tal d'acabar amb els ramats de senglars que hi ha per la regió.

La trista nova de la mort del nostre estimat amic i company Ernest Ventós i Casadevall, ha estat coneguda aquest migdia a l'Ajuntament i immediatament totes les persones que se n'han anat assabentant, han exterioritzat el seu sentiment més pregon car, pel seu tracte afable, per la seva honorabilitat política i per les seves qualitats, poc corrents, comptava amb les simpaties i l'estimació de tothom.

Ernest Ventós, fortíssim físicament i moralment, comptava, en l'actualitat, escassament 39 anys i ocupava a satisfacció de tot el partit de l'Esquerra Republicana de Catalunya, la presidència de la Comissió de Finances i, primer tinent d'alcalde, actuava de cap de majoria del nostre Consistori.

Començà la seva carrera política quan encara era molt jove, de redactor al "Poble Català", als voltants de l'any 1915. Deixà el seu càrrec de periodista per tal de dedicar-se de ple al comerç, per la qual activitat, reunia condicions gens comunes.

Formà part del Partit Republicà Català, sempre addicte a Lluís Companys. L'any 1920, es va presentar a les eleccions com a candidat de l'esmentat partit polític pel districte vuitè, sortint derrotat per un petit nombre de vots en contra seva.

Sempre militant dintre l'ideari del Partit Republicà Català, durant diversos anys, deixà la política activa per a dedicar-se novament al comerç.

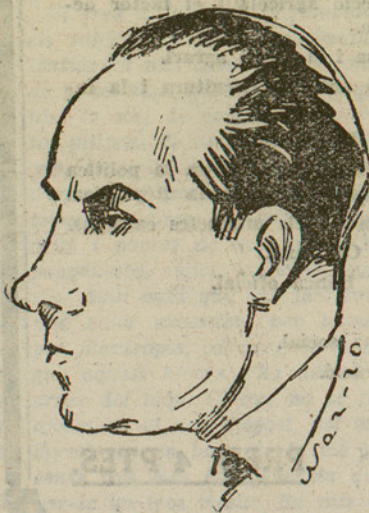
On Ernest Ventós es donà a conèixer com a un formidable polemista, va ésser a la Conferència d'Esquerres, de la qual en sortí l'Esquerra Republicana de Catalunya.

Durant les persecucions de què foren objecte els homes que no acataven les ordres del Borbó i dels seus seguidors, prengué part en totes les conspiracions i amb la seva energia i rectitud de criteri contribuï molt a què altres companys de causa no defallissin en moments de perill imminent.

Prengué una part activíssima al costat de Lluís Companys en la proclamació de la República el dia 14 d'abril de 1931, com a regidor elegit que fou el dia 12 pel districte setè.

Immediatament de prendre possessió del seu càrrec, fou nomenat tinent d'alcalde i president d'Eixampla quan es produí la crisi municipal. A la Comissió d'Eixampla, amb la seva energia poc corrent i el seu extremat do de gents, féu una labor que ha restat i restarà per sempre més en la memòria dels que intervingueren en l'altitud comissió. Posteriorment, ocupà la presidència de Proveïments, desplegant allí les seves activitats, també d'una forma digna de tots els elogis. Finalment, ara, darrerament, amb motiu d'haver estat nomenat el senyor Casanoves vice-president del Parlament Català, el nostre estimat amic Ventós va ésser encarregat de la Comissió de Finances i al mateix temps cap de la majoria d'Esquerra Republicana al Consistori davant la satisfacció de tots els seus amics i contraris polítics que integren el nostre Ajuntament.

La Direcció, Redacció, Administració i obrers tots de LA HUMANITAT, fan

constar, des d'aquestes planes, el seu profund sentiment al germà Antoni, governador de Lleida, esposa i altres familiars del finat, com així al Director i militants de l'Esquerra Republicana de Catalunya per la pèrdua aclaparadora de què han estat objecte amb la inesperada defunció del nostre estimat i enyorat amic, Ernest Ventós i Casadevall (E. P. D.).

El doctor Aiguader, alcalde de la ciutat, ha cridat aquest matí al seu despatx els reporters que fan informació a l'Ajuntament per a donar-los compte de la mort d'Ernest Ventós.

—Amics meus—ha dit visiblement emocionat—, estic apenadíssim davant la notícia que m'acaba d'ésser comunicada de la mort del meu estimat amic Ventós. Aquesta nova m'ha deixat completament aclaparat.

Jo—ha seguit dient—ja tenia no-

tícies que el seu estat era greu; però, francament, mai no hauria cregut que la malaltia que l'ha dut al sepulcre pogués tenir un tan funest desenllaç.

Era jove, molt jove, comptava escassament trenta-nou anys i com vosaltres no ignoreu era molt fort. Ens unia una amistat molt fonda i potser ha estat per aquesta causa per la qual, a pesar de fer-me càrrec de la gravetat del seu estat no creia que morís.

Ha estat per a mi un cop brutal.

Dilluns, a la tarda, estigué a l'Ajuntament i vaig parlar amb ell uns moments. Després va anar a prendre part a la reunió que tenia lloc de la Junta del "Metro"; allà ja es trobà malament i anà a ficar-se al llit de seguida amb trenta-nou graus de febre.

L'Ajuntament i l'Esquerra han tingut amb aquesta mort una pèrdua grandiosa. Avui dia, Ventós, que s'havia fet càrrec de la presidència de la Comissió de Finances, anava a portar a cap una obra immensa.

Aquest matí l'he visitat, com cada dia, i l'he vist molt greu. Ha rebut la visita del senyor Sargeant, amb el qual ha parlat en francès. Poc després ha perdut el coneixement i ja ho veieu: és mort!

Els periodistes han preguntat al senyor Aiguader si els podia notificar quan seria l'enterrament, a la qual cosa l'alcalde ha respost que es posaria d'acord amb la família del finat i que l'Ajuntament li faria retre els honors dels quals era mereixedor pels càrrecs que ocupava i per la seva vàlua personal.

En mig d'una intensa emoció que correnia tots els presents, els periodistes s'han acomiadat de l'alcalde.

Dels passats fets terroristes

L'ACTUACIO DEL JUTJAT INSTRUCTOR

El jutge especial que instrueix sumari dels passats fets terroristes, ha rebut aquest matí, i en el seu despatx, diverses declaracions de testimonis en la causa instruída pels passats fets.

Entre els testimonis figura un individu anomenat Josep Salvado, que s'ha presentat espontàniament i ha manifestat que la guàrdia civil el cercava per haver estat el dia 8 a Sabadell.

Ha afegit que, amb tot i trobar-se en aquella localitat, no intervingué per a res en els successos. El jutge ha ordenat la seva detenció, mentre s'acclareix la seva intervenció.

Així mateix el jutge va rebre declaració al detingut Gregori Sebas Morros, que, com es recordarà, fou posat a la disposició del jutge per la guàrdia civil, que el trobà al terrat de la casa número 498 del carrer de Pallars, on hi havia un dipòsit de bombes i dinamita.

Després de prendre-li extensa declaració, junt amb la seva promesa que també havia estat detinguda, el jutge ha ordenat l'alliberament d'ambdós detinguts.

Aquesta tarda han declarat altres testimonis davant del jutge.

Ahir, els infants deficientes de Vil·la Joana assistiren a missa, a l'església de la Mercè, acompanyats dels seus mestres.

Voldríem recordar a tots si l'ensenyament és laic o no.

CARNET

El 4 del vinent febrer, si no s'han presentat, seran declarats en rebeldia els monàrquics conspiradors que es feren escàpols de Villa Cisneros.

No es presentaran. I es quedaran tan tranquils, encara que els declarin en rebeldia.

El millor que podien fer era no deixar-los escapar.

Pedro Chicote és un personatge important entre els monàrquics madrilenys. Que per què? Sí, home! perquè té un bar, perquè és barmann. I els monàrquics sempre han estat aficionats a la beguda.

Al bar de Pedro Chicote es parla amb elogi de Sanjurjo, de "Pepe" Blanes. Al bar de Pedro Chicote s'legeix "La Nación", "A B C", "Gaceta".

Ara Pedro Chicote ha publicat un llibre. Segur que el llegiran tots els monàrquics: perquè es tracta d'un llibre dedicat a la beguda. I perquè l'ha prologat "don Jacinto" Benavente. No falla: o Benavente és monàrquic, o és aficionat a la beguda.

Tant la una cosa com l'altra, no estan gens bé en un home dels seus anys.

Hem llegit un anunci. Es tracta de l'anunci d'un xocolata.

Sabeu quina marca de fàbrica té aquest xocolata? Aquesta: "España Católica".

Us concedim cinc minuts perquè poguem riure a gust.

Després pensareu: un xocolata així deu fer mal de ventre a tota la gent intel·ligent i liberal.

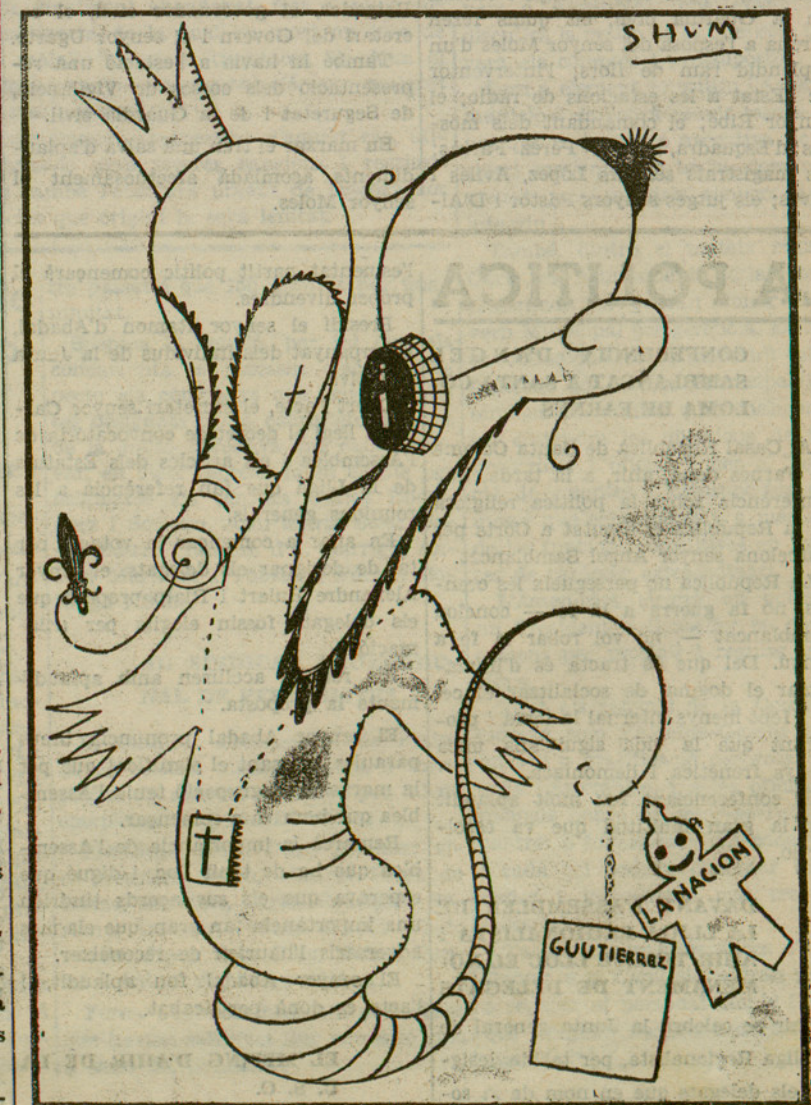
A "La Nación" — diari que no llegiem, però que ara llegirem sempre perquè és divertidíssim — hi escriu un tal "conde de Santivañez del Río".

Però que no ho saben aquests de "La Nación", que això dels "condes" s'ha acabat?

I un llibre: "El problema agrari català", d'Amadeu Aragall.

Acaba de sortir i li dedicarem una nota, més extensa. Avencem, però, que es tracta d'un llibre interessantíssim.

L'acte de l'enterrament del plorat company Ernest Ventós tindrà lloc demà, a dos quarts de quatre de la tarda. La comitiva fúnebre sortirà del domicili del finat, carrer Descatillar, núm. 5 (Sans).

El microbi de la grip, vist pel nostre dibuixant